

1,200,000 Kr. i det kommende Finansaar anvendes til Bygningen af dette Skib, have vi, foruden at vi billige selve Tingene, været klare over, at vi ville ind paa en Indstrækning i Bygningen af Krigsskibe her i Landet, kun mene vi, at dette skal ikke ske ved Hjælp af Finansloven, men ved Behandlingen af Søværnsloven. Det er det rette Sted dertil, og vi have da ogsaa under Forhandlingerne i Udvalget udtalt, at vi forventede, at man ved Behandlingen af Søværnsloven kom til Indstrækning i Antallet af Skibe og i Udgifterne til Søkrigsvesenet. Vi formene, at det ikke alene er den rette Vej at gaa, men at vi netop ved Behandlingen af Søværnsloven maa faa Antallet af store Skibe nedsat. Det er derfor glædeligt, at den højtærede Minister under Forhandlingerne i Finansudvalget udtalte, at han ogsaa for sit Bedkommende ikke vilde være uwillig til at deltage i en Forhandling om at sætte Antallet af Krigsskibe ned. Jeg meddeler det her, fordi det vil have Interesse ikke alene for Offentligheden, men ogsaa for det Udvalg, der er nedsat angaaende Behandlingen af Søværnsloven. Fra Administrationens Side er der lagt stærkt Vægt paa at faa Skibe af den Størrelse, her foreslaas. Den højtærede Marineminister har udtalt, at han paa Marinens Begne kunde sige, at den satte større Pris paa at faa et saadant, virkelig søgaaende Krigsskib end to Skibe som „Skjold“ eller „Tordenskjold“. Pengesbefostringen er, som jeg før bemærkede, ganske den samme, idet Resultatet, naar dette Skib bevilges, vil blive, at der bygges et Aar længere paa det, fordi det koster noget mere end det, der ere foreslaaet til 3 Mill. Kr. Hvis vi vedtog Bygningen af et Skib som det, Mindretallet tænker sig bygget for 3 Millioner Kr., blev man sikkert færdigt et Aarstid før, og man stod atter over for det Forhold, at man skulde begynde paa et nyt Skib af samme Art. Det synes mig at være hele Forfælsken, der her kan være Tale om. I øvrigt skal jeg ikke, for Mindretallet har udtalt sig om, hvilket Skib det vil have bygget for de 3 Mill. Kr., komme nærmere ind derpaa. Det er sikkert et Skib, der ikke ganske er af „Skjolds“ Type, idet det Skib vil koste 2,700,000 Kr., men hvilket Skib det skal være, har jeg ikke Begreb om, inden jeg hører, hvad det ærede Mindretal mener med sit Endringsforslag om Søkrigsmateriel til et Beløb af 3 Mill. Kr.

Jeg skal slutte med at anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Mindretallets Forslag, med mindre der skulde fremkomme gyldige Grunde for, at det Skib er særlig godt, som det ønskes bygget. Herom skal

jeg imidlertid udtale mig, naar jeg har hørt det ærede Mindretal begrunde sit Forslag.

M. Klausen: Under Endringsforslag Nr. 107 har jeg tilladt mig at foreslaa, at Beløbet 1,200,000 Kr. til Nybygninger paa Værftet udgaar. Jeg bebudede allerede ved 2den Behandling, at jeg agtede at stille et saadant Forslag, og det er det, der nu er fæstet. Jeg ved nok, at det fra forskellige Sider er blevet bebrejdet os, at vi gaa saa radikalt frem og foreslaa, at hele denne Konto skal stryges, og man henviser til Søværnsloven og siger, at den forlanger 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Det forekommer mig imidlertid, at den Forordning, der stilles i Søværnsloven, er et Maaal, som aldrig kan naas. I alt Fald have vi nu hvert Aar i 22 Aar bevilget 1,200,000 Kr. til Nybygninger, altsaa i det hele anvendt et Beløb af 26,400,000 Kr., men der er, som den ærede Ordfører oplyste, siden 1878 kun løbet 5 store Skibe af Stabelen. Man skulde have troet, at man for længe siden maatte have naaet dette Maaal af 12 større Skibe, men Sagen er den, at efterhaanden som vi bygge til i den ene Ende, klippes der af i den anden Ende, idet Tidens Tand tærer paa Skibene. Hvad der dog er meget værre endnu, er den raske Udvikling, som foregaar paa Krigsvesenets Omraade, saa at det, der bygges i Aar, er forældet om meget kort Tid. Naar man staar over for en saa trøstesløs Opgave som at opfylde denne Bestemmelse om 12 større Skibe, en Opgave, som vi have bestræbt os for at løse i 22 Aar, men dog stadig staa lige langt fra at faa løst, synes jeg, at vi hellere maa opgive Været, thi hvorfor arbejde paa et Maaal, som vi alligevel slet ikke kunne naa? Jeg mener derfor, at det rette er, at man efter i 22 Aar at have anvendt saa uhyre et Beløb, puster lidt og holder inde med denne Produktion. Derfor tillader jeg mig at foreslaa, at dette Beløb udgaar i Aar. Der er gjort gældende, at det vilde være urigtigt bl. a. af den Grund, at de talrige Arbejdere paa Værftet vilde blive arbejdsløse. Det er selvfølgelig ogsaa noget, der maa tages under nøje Overvejelse, at Haandværkerkorpsets Medlemmer, flere Hundrede Personer, skulde blive arbejdsløse, miste deres Fortjeneste. Det vilde være en overordentlig slem Ting. Ligeledes kan man ogsaa godt sige, at det vilde være usvarseligt at lufte Værkstederne ude paa Værftet. Jeg gaar nemlig ud fra, at de paa Værftet have udmærkede Værksteder, hvor man er i Stand til at præstere den Slags Arbejder, som der her er Tale om, Skibbygnings-